

INGEZONDEN

Ter bevordering van spoedige plaatsing van de stukken, behoudt de Redactie zich het recht voor, deze zo nodig te bekorten

NOGMAALS DE LAWAAI-HARDHORENDHEID ALS SOCIAAL PROBLEEM

Het „ingezonden” van collega OP DE COUL naar aanleiding van bovengenoemd artikel bewijst, dat ook door de sociaal werkende artsen deze aandoening als een belangrijk probleem wordt beschouwd.

Enige nadere toelichting lijkt mij daarom gewenst; stellig betreft het hier namelijk geen casuïstisch geval. De betrokken patiënt was machinist bij de Nederlandse Spoorwegen. In een artikel in de *Acta Otolaryng.* van December 1949 beschrijft LUMIO een uitvoerig onderzoek bij machinisten en stokers; hij vindt bij 78.8 pCt een verminderd gehoor. Gemiddeld vond hij bij 2000 H₂ een gehoorverlies van bijna 50 decibel bij het personeel boven de leeftijd van 50 jaar. Hoewel deze frequentie voor de spraakverstaanbaarheid zeer belangrijk is, meent LUMIO toch, dat het gehoorverlies niet van dien aard is, dat daardoor het verkeer in gevaar wordt gebracht. Zoals in het *N.T.v.G.* van 28 Januari beschreven, lijkt een verdere analyse van de verstaanbaarheid van spraak en signalen in het lawaai van bedrijf of machine gewenst voor een exacte beoordeling van de verkregen stoornis. Wat het punt der selectie van bijzonder gevoelige oren aangaat, kan gewezen worden op een artikel van WHEELER in de *Laryngoscope* van December 1949. Hij betoogt, dat een exacte onderzoekmethode ontwikkeld moet worden om door kortdurende lawaai-inwerking, de extra gevoelige oren uit te selecteren. Men kan daarbij zowel de mate van gehoorverlies onmiddellijk na het inwerkende lawaai, als de duur der herstelfase tot criterium nemen. De laatste methode schijnt het meest geschikt. Ook dan nog blijft het de vraag of de aldus gevonden verschillen in gevoeligheid een goede maatstaf geven voor blijvend trauma na langdurig inwerkend lawaai. Het verband tussen tijdelijk toegebracht gehoorverlies en blijvende lawaaidoofheid is verre van duidelijk; zelfs is bekend, dat een zeer aanzienlijke tijdelijke gehoorsbeschadiging bij herhaling kan worden toegebracht zonder enig blijvend gevolg (DAVIS, *Annals of Otol.* Sept. 1949). De ervaring zal dit moeten leren, terwijl inmiddels niet mag worden nagelaten door beschermende maatregelen (lawaaibestrijding, oorbeschermers) de arbeiders zoveel mogelijk te vrijwaren voor een beschadiging van het gehoororgaan.

Volledigheidshalve zij vermeld, dat de gangbare mening, dat lawaai als zodanig een deprimerende invloed heeft op de arbeidsprestaties, door KRYTER (*Annals* Sept. 1949) in een kritisch rapport hierover als lang niet vaststaand wordt gekenschetst.

De aspecten, die de ultrasone geluidsgolven zowel therapeutisch als traumatisch bieden, genieten de laatste tijd grote belangstelling (WYTHE, DAVIS, DICKSON). Ik kan hierop niet nader ingaan.

Zutphen, 15 Februari 1950

M. P. LANSBERG,
neus-, keel- en oorarts

EEN UIT DUIZENDEN

Een contrôle voor een particuliere ongevalsverzekering. Een jeugdige nietsnut draait een lap van een pols en in catatone houding wordt die gepresenteerd. Zou een week geleden gevallen zijn. Aangegeven bij R.V.B. Volstrekt niets abnormaals te constateren.

„Waarom werk je niet?”

„Ik moet over een week bij de controlerende van de R.V.B. terugkomen en zo lang mag ik niet werken”.